



Okres Wielkanocny
Kwiecień 2018

List Jubileuszowy – 2018

„Miłość daje wszystko”

(Błogosławiona M. Teresa Gerhardinger, Pisma, 1)

Drogie Siostry Jubilatki w 2018 roku,

Z głęboką wdzięcznością składam Siostronom gratulacje z okazji rocznicy pierwszych ślubów zakonnych złożonych 25, 40, 50, 60, 70, 75, 80, a nawet 85 lat temu! Życzę Siostronom by świętując Jubileusz, przeżyły Siostry na nowo Bożą miłość, która jest zawsze wierna.

Wasz Jubileusz jest źródłem nadziei i życia dla nas, Waszych współsióstr, dla całego naszego Zgromadzenia. Dar Waszego życia zachęca i inspiruje każdą z nas na drodze naszego posłannictwa. Modlimy się, aby Bóg błogosławił Siostronom i obdarzał pokojem i radością, gdy będą Siostry rozważać to wszystko, co przyniosły minione lata i patrzeć z nadzieją na to wszystko, czego pragnie dla Was nasz kochający Bóg.

Pisząc ten list, rozpoczęłam od modlitewnego czytania każdego Waszego imienia, co pobudzało mnie, by kontemplować Bożą miłość. Zrodziła się we mnie świadomość 237 niepowtarzalnych historii miłości, zobowiązań życiowych do miłości, która daje wszystko.

Poprowadziło mnie to do modlitwy treścią pierwszego pisma błogosławionej M. Teresy, gdzie znajdujemy jej słowa: „miłość daje wszystko...”, i rozważania jej głębokiego spotkania z Jezusem. Zaczyna tu ujawniać swoją historię miłości i zobowiązanie życiowe, które staną się kluczowe dla naszego życia i zobowiązań. „Teraz jestem w Jezusie! Niech uczyni ze mną, cokolwiek zechce, Jemu mogę zaufać... Na Nim chcę budować”. Teresa kontynuuje, aby wyrazić swoją intuicję i poznanie płynące z tego spotkania i doświadczenia miłości – miłości, która daje wszystko z radością, miłości, która nie może czekać, miłości, która prowadzi do nawrócenia (por. MT Pisma, 1).

Jej refleksja przypomina mi myśli św. Katarzyny ze Sieny: „Zakochani zupełnie zapominają o sobie... są całkowicie pochłonięci przedmiotem swojej miłości. Miłość ma moc, aby ukochany i umiłowana połączyli się w sercu i umyśle. To, co kocha jedna osoba, kocha też i druga. Są jednością” (*Listy*). Nic dziwnego, że dla bł. M. Teresy serce kształtuje się według tego, co kocha, a troski Boga stały się jedynymi troskami jej serca (por. MT 3, 895).

Historie miłości należy pamiętać i opowiadać. Ponieważ dzięki pamiętaniu i opowiadaniu o tych szczególnych chwilach łaski, energia miłości rozpala się w nas na nowo i uwalnia do świata jako nowe życie i komunია. Zapraszam każdą z Was, drogie Siostry Jubilatki, abyście podjęły refleksję i opowiedziały na nowo o swojej historii miłości i jej rozwoju, o Waszych głębokich spotkaniach i osobistej wędrówce wiary.

- ▲ **Kiedy Siostra uświadomiła sobie delikatne szepty Boga w swym sercu?**
- ▲ **Jakie ma Siostra w swym życiu doświadczenia zapалу zrodzonego z miłości, ku nowemu życiu?**

Historia Bożej Miłości

Nasze historie miłości są zakorzenione w historii Bożej miłości i z niej wypływają. Podstawową drogą objawienia się Boga i Bożej miłości jest stworzenie, gdyż samym zamysłem stworzenia jest miłość. „Stworzenie należy do porządku miłości. Miłość Boga jest podstawową przyczyną całego stworzenia” (*Laudato Si'*, 77). Po prostu, Boże stwarzanie jest ciągłym, nieskończonym aktem miłości Boga. Każdy z nas, każda istota, nawet najmniejsza, jest czule kochana przez Boga. W stworzeniu możemy widzieć, poczuć zapach, smakować, dotykać i słyszeć „kocham cię” wypowiedane przez Boga. Jak napisała nasza bł. M. Teresa, „Miłość należy do istoty Boga – dlatego Bóg miłuje nas, jak świadczy o tym głośno nasze stworzenie i odkupienie” (*Zaufać i odważyć się*, 2 sierpnia, 3).

Kontemplowanie stworzenia jest dla nas istotną drogą do otwarcia serca na Boga oraz drogą objawienia się Bożej miłości. Pozwalając by nasze zmysły i wyobrażenia zostały pochłonięte przez coś w stworzeniu, tworzymy wewnętrzną przestrzeń, aby być uważnymi na obecność Boga i na doświadczenie Bożej miłości. „Jest to nasze pokorne przekonanie, że to, co Boskie, i to, co ludzkie, spotyka się w najdrobniejszych szczegółach zawartych w niepodzielnej szacie stworzenia Bożego, aż do ostatniego ziarna pyłu naszej planety” (*Laudato Si'*, 9). Obyśmy wszystkie cieszyły się czasem przebywania w tym, co stworzone, z Bożą bojaźnią i w Bożej miłości.

W historii Bożej miłości mieści się każda nasza historia miłości. Uświadamiamy sobie i doceniamy to, że „każdy człowiek to historia miłości, którą Bóg pisze na tej ziemi. Każdy z nas jest historią miłości Boga” (Papież Franciszek, Audiencja Generalna, 17 maja 2017). Nasze życie staje się historią Boga, który kocha nas w naszym istnieniu i w naszym dążeniu do miłości. „Zostaliśmy poczęci w sercu Boga i dlatego «każdy z nas jest owocem myśli Bożej. Każdy z nas jest chciany, każdy jest kochany, każdy jest niezbędny»” (*Laudato Si'*, 65). Nasza Konstytucja *Jesteście Posłane* wzywa nas do rozpoznania i życia prawdą o tym jak Bóg kocha. Bóg kocha nas jako pierwszy i kocha wiernie, bezwarunkowo, osobiście, bezgranicznie (por. *JP*, K 10, 13, 28, 36). Bóg, który jest Miłością daje wszystko.

Ewangelia Jana daje bogaty wgląd w sposoby wyrażenia Bożej miłości. Zdajemy sobie sprawę, że Bóg tak umiłował świat, iż posłał jedyne Syna, aby wszyscy mieli życie. Przypominamy sobie momenty, gdy Jezus uzdrawiał, powoływał i odpowiadał w miłości aktem najwyższej miłości, miłości do końca, miłości doskonałej, miłości skierowanej ku przyszłości. Pamiętamy o tym szczególnie podczas Wielkiego Tygodnia, świętujemy podczas Wielkanocy, a uczestniczymy w tym żyjąc Eucharystią, która stanowi „centrum wypełnione miłością i niewyczerpanym życiem... w istocie sama Eucharystia jest aktem kosmicznej miłości” (*Laudato Si'*, 236).

To, w jaki sposób doświadczamy i uczestniczymy w historii Bożej miłości, zależy od naszej otwartości i gotowości, by spotykać się z kochającym Bogiem nieustannie w coraz to nowych spotkaniach. Nasze historie miłości i drogi życia jako Sióstr Szkolnych de Notre Dame rodzą się i odradzają się w naszym powołaniu i w naszym spotkaniu z Bogiem, który kocha. „Pod działaniem Ducha Jezusa Chrystusa odpowiadamy na nowo na nieustanne wezwanie Boga i w konsekracji zakonnej przyjmujemy Jego miłość” (*JP*, K 3).

- ▲ **Jak Siostra przeżywa swoją historię miłości wpływającą z miłości Bożej?**
- ▲ **W jaki sposób Siostry życie w Bożej miłości jako SSND pogłębiało się wraz z upływem lat?**

Przynaglone miłością

Napełnione tą Bożą miłością, wchodzimy w głęboką tajemnicę Trójjedynego Boga. Nie można powstrzymać miłości Trójjedynego Boga; ona się przelewa. Miłość wylewa się od jednej osoby Trójcy do drugiej, do stworzenia, do nas. Tomasz Merton tak to ujął: „Miłość pochodzi od Boga i gromadzi nas w Bogu, aby powrócić do Boga przez nas wszystkich...”

wszyscy stajemy się drzwiami i oknami, przez które jaśniej Bóg...” (*Nowy posiew kontemplacji*, 67).

W tej tajemnicy doświadczamy dynamicznego związku i działania Trójjedynego Boga. Jesteśmy zaproszone do komunii z Bogiem, który kocha, który jest kochany i który jest samą miłością. Doświadczamy, że jesteśmy kochane radykalnie i na nowe sposoby, a także, że jesteśmy wezwane do miłości na nowe sposoby. Bóg pociąga nas głębiej w swe boskie objęcia, aby rozszerzać dar tego świętego uścisku miłości na zewnątrz przez coraz szersze kręgi, na cały świat.

Wspominając i ponownie opowiadając nasze historie miłości, doświadczamy także naszych zaniedbań w miłowaniu i tego, że potrzebujemy miłosierdzia. Z bólem uświadamiamy sobie pęknięcia w relacjach z Bogiem, ze sobą nawzajem i z samą Ziemią. Rozważając tajemnicę miłosierdzia, jesteśmy zachęcane: „Sam grzech sprawia, że miłość Boga bardziej promienieje”. (Papież Franciszek, Homilia, 12 grudnia 2015)

Autentyczne spotkania z miłością Trójjedynego Boga wyzwalają, uzdrawiają i przemieniają nas na nowo dla posłannictwa. Jesteśmy wezwane, abyśmy mocą Ducha otworzyły się przed Bogiem i wstępowały w ślady Chrystusa na drodze profesji rad ewangelicznych, jako członkinie rodziny zakonnej (por. *JP*, Słowo wstępne). Pogłębiając naszą świadomość tego, kim jesteśmy w relacji z Trójjedynym Bogiem, wzrastamy w komunii pomiędzy sobą i z całym stworzeniem. Podejmujemy, trwający całe życie, proces przemiany w przechodzeniu od jednej komunii do innej, do komunii bardziej intymnej, pogłębiającej się i rozwijającej się.

Prawda, że jesteśmy kochane przez Boga i należymy do Boga, wzywa nas do powszechnej komunii. Kiedy nasze serca są autentycznie otwarte na powszechną komunie, nic i nikt nie jest wyłączony z naszej troski (por. *Laudato Si'*, 92). Nasze serca muszą współodczuwać z naszym światem, podzielonym przez przemoc i wojnę, z tymi, którzy zmuszeni są opuścić swoje domy, z wykluczonymi i zmarginalizowanymi, ze zranioną Ziemią i jej stworzeniami.

Będąc w takiej komunii, uczymy się kenozy. Komunia z Trójjedynym Bogiem pociąga za sobą nasz udział w ogołoceniu siebie, w ofiarnej miłości, która daje wszystko: w miłowaniu całej ludzkości i całego stworzenia, kochając wszystko, co Bóg miłuje, tak jak Bóg miłuje. „Wszechobjemująca, a jednocześnie bardzo osobista miłość Chrystusa przynagla nas do całkowitego oddania się Jemu i przez Niego Jego Ludowi” (*JP*, DG 11).

Prawdziwa komunie nigdy nie jest statyczna. Siłą rzeczy znajduje swój wyraz w posłannictwie, które zaprasza nas do misji i wciąga innych w tę misję, w Bożą komunie i w rozwijanie coraz większej komunii i pełni życia dla wszystkich. Miłość Trójjedynego Boga wprowadza nas w serce świata, aby oddać swoje życie i żyć miłością, która daje wszystko. Razem z Bogiem możemy kochać cały świat, w nowej historii miłości, której Bóg pragnie dla każdej z nas, dla całej ludzkości, dla całego stworzenia.

- ▲ **W jaki sposób Siostra przeżywa to, że jest coraz głębiej pociągana w Bożą komunie?**
- ▲ **W jaki sposób jest Siostra przynaglona do przyjęcia na nowo miłości, która daje wszystko?**

Drogie Siostry Jubilatki, wasze zobowiązania życiowe i historie miłości do Boga są dla nas motywem do serdecznej wdzięczności i głębokiej radości. Wasze życie sprawia, że Nieskończona Miłość, która daje wszystko staje się dla nas dostrzegalna. Świętujemy i cieszymy się wraz z Siostrami.

Zapewniam Siostry o miłości i modlitewnym wsparciu całego naszego Zgromadzenia.

Sister Roxanne Schares

Siostra Roxanne Schares, SSND
Przełożona Generalna